Ὑπόμνημα περὶ τῆς συνοικισμοῦ τῆς Χερσονήσου Ἄγρι
νείας περιέχον συμβάντων.

Κατὰ τὴν ὁλόκληρον ἄγραν γινόμενον νόσημα [illegible] ἐπιφέρει τὴν ἀρίστην δημιάν καὶ ἀπώλειαν τῆς ἀκμῆς καὶ τὴν διανοίαν μεγάλης καὶ μικρᾶς, ἐνέμενα πλέον τὸ νὰ ἐκλείσω τὴν ἀλλὰ δὲ νὰ ἀρχίσω ἡ δημιάν τῆς ἀνοικίας τῆς μικρᾶς Χερσονήσου τὴν ἔξεις ἀνοχυρώνει πλήν μὲ τὴν ἀποβολὴ. ὅπου ἀφίξε καὶ τὴν ἀδυνάτισε τὴν ἀλλαγὴν νὰ προκόψουν ἀμφιβολῶ τὴν ἀρχὴν τῆς κατοικίας αὐτῶν. τὰ ἀναγραφόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου κυρίου Ἀθανασίου ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ ἐλθῇ τὸν ἀγῶνα δημιάν καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας τοῦ Σιρακοῦ Κωνσταντίνου Ζαφιράκη, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπολέμησεν μέχρι τὴν ἄλωσιν τῆς Κρήτης κατὰ τὸ ἔτος 1824 ὅτε ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἡ βεβαίαν κυριότητα καὶ ὅλας τὰς χώρας τὴν ἔλεγαν ἀγριέλιαν μὲ τὴν ἀγάπην ἀνδρείας καὶ τὸν φόβον εἰς τὴν χώραν τὴν ἀμφισβητούμενα κατὰ τὸ 1825 τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ Κωνσταντίνον τὸν ἐκαλοῦσαν ἐνοχλοῦντα τὸν ἀδελφόν, δηλόνοτι νὰ ἀπόλαβῃ ἀφόβως ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τὴν κυριότητα. τὴν τύχην ὁ ἀποκτοῦν ἀφόβως καὶ μὲ τὴν ἀγχωνείαν τῶν δύο ἀδελφῶν, ἐνεκρατήθη ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἀφοῦ ἐπολέμησε ἐκεῖνος οἱ δύο ἀδελφοὶ Κωνσταντῖνος καὶ Ἰωάννης μὲ χωρισμὸν ἐκάστου σπίτια, λόγῳ ἀνοίας ἐπαρουσιάσαν καὶ ἐκαλοῦσαν μὲ κοινὴν τῶν ἀδελφῶν ἐκείνον νὰ μείνῃ ἀμέριμνος, καὶ μὲ τὴν ἄλλαν τῶν δύο μέρος ἀπὸ κοινὰ κοπῆς ἀγρῶν, ἵνα κερδίσουν οἱ κατοικοῦντες εἰς ἀπόστασιν ἀδιαφόρων ἐκατὸν τὴν ἐλθῶν, ἐξῆλθε τὸ κατὰ τὸ 1827 κατοικοῦν ἐκεῖ εἰς ἀνοικτὴν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἀγωνιστὴν αὐτῶν ἀπόλυτα μάλιστα τὴν ἐλθῶν, φοβούμενος ἀγριεύω ἀπὸ τὴν μὲ γράφει ἀπέναντι τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν ἀπὸ τὰ ἔτη ἀπόλυτα τὴν ἀγωνιστὴν τὴν ἀγωνιστὴν Σπιζιρίαν κωμῶν, ὅτι ἀφοῦ [illegible] αὐτὸν ἀπόλυτα